

Sygn. akt I C 838/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Agnieszka Troć

Protokolant st.sekr.sąd. Katarzyna Łęczycka

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. L.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

I. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz D. L. kwotę 41.346,15 zł (czterdzieści jeden tysięcy trzysta czterdzieści sześć złotych 15/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 40.000 zł (czterdzieści tysięcy złotych) od dnia 7 czerwca 2014r. do dnia zapłaty, od kwoty 730,15 zł (siedemset trzydzieści złotych 15/100) od dnia 28 grudnia 2014r. do dnia zapłaty, od kwoty 616 zł (sześćset szesnaście złotych) od dnia 12 lutego 2016r. do dnia zapłaty;

II. w zakresie kwoty 3.253,64 zł (trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt trzy złote 64/100) postępowanie w sprawie umarza;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz D. L. 2.729,93 zł (dwa tysiące siedemset dwadzieścia dziewięć złotych 93/100) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

V. nakazuje pobranie od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Siedlcach) kwotę 110,72 zł (sto dziesięć złotych 72/100) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo z sum Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 838/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 lipca 2014 r. D. S. (obecnie L.) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od (...) SA w W. kwoty 70000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 24 lutego 2014 r. i kwoty 200 zł tytułem zwrotu kosztów opieki – obie wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwot 278,24 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i 5 930,40 zł tytułem zwrotu utraconych zarobków – obie wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następującego po upływie 30 dni od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, do dnia zapłaty. Wnosiła też o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 24 lutego 2014 r., którego sprawcą był małoletni C. L.-kierujący samochodem D. (...), ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, doznała szeregu obrażeń ciała, w szczególności urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu, wieloodłamowego złamania nad- i międzykłykciowego kości udowej lewej, złamania trzonu kości udowej

prawej, skręcenia kręgosłupa szyjnego i stłuczenia płuca prawego. Od dnia wypadku była leczona, w tym operacyjnie poprzez zespolenie złamanych kości udowych, w (...) Szpitalu (...) w S., na oddziałach ortopedyczno-urazowym oraz rehabilitacji – do 9 kwietnia 2014 r.; następnie kontynuowała leczenie w poradni (...) oraz Poradni (...). Ze względu na uraz kończyn dolnych zakazano jej ich obciążania i pionizacji, wobec czego musiała poruszać się na wózku inwalidzkim, przez kilka tygodni wymagała opieki osób trzecich, musi unikać jakiegokolwiek wysiłku fizycznego. Odczuwała silne bóle kończyn dolnych, co czasem wymagało przyjmowania leków przeciwbólowych. Od końca maja mogła, choć w ograniczonym zakresie, poruszać się o kulach łokciowych, ale z ograniczaniem obciążania kończyn dolnych, nadto odczuwała osłabienie mięśni prawej ręki. Wskutek wstrząśnienia mózgu pojawiły się zaburzenia pamięci i bóle głowy, przez miesiąc od wypadku cierpiała na bezsenność, jest przygnębiona niemożnością realizacji wcześniejszych planów, nie może podjąć pracy ani nawet wyjść na spacer. Od 1 marca 2014 r. miała rozpocząć staż w kwaciarni i otrzymywać przez 6 miesięcy stypendium stażowe w kwocie po 988,40 zł miesięcznie, do czego wskutek wypadku nie doszło. Na koszty leczenia składają się koszty zakupu leków i środków opatrunkowych. Pozwana na skutek roszczenia, zgłoszonego w dniu 17 kwietnia 2014 r., w dniu 5 czerwca 2014 r. przyznała powódce kwotę 10000 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 1400 zł tytułem kosztów opieki, przyjmując 50% przyczynienie się powódki do wypadku i jego skutków (karta 2-7).

W odpowiedzi na pozew z dnia 10 grudnia 2014 r. pozwana (...) SA wносиła o jego oddalenie i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych podnosząc, że przyznane powódce zadośćuczynienie w kwocie 20000 zł oraz koszty opieki w kwocie 2800 zł są odpowiednie i adekwatne do doznanej krzywdy i uszczerbku na zdrowiu. Przy tym z uwagi na okoliczności zdarzenia – podróżowanie z kierowcą, o której z racji kontaktów towarzyskich powódka powinna wiedzieć, że jest osobą małoletnią, a więc nieposiadającą uprawnień do kierowania samochodem, który przy tym był w stanie nietrzeźwości, co również mogła wyczuć – pozwana przyjęła, że powódka w 50% przyczyniła się do szkody. Co do roszczenia o zwrot utraconych zarobków podnosiła, że roszczenie to jest zawyżone, ponieważ wskazywana kwota stypendium stażowego jest kwotą brutto.

Pismem z dnia 5 lutego 2016 r. powódka zmodyfikowała powództwo, ograniczając je w zakresie odszkodowania - zwrotu kosztów leczenia do kwoty 156 zł i zwrotu utraconych dochodów do kwoty 2799 zł - obie wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następującego po upływie 30 dni od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie co do tych składników odszkodowania cofając pozew ze zrzeczeniem się roszczeń, rozszerzyła natomiast żądanie odszkodowawcze w zakresie zwrotu kosztów opieki do kwoty 2632 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia, następującego po upływie 30 dni od doręczenia pozwanemu odpisu rozszerzonego pozwu, do dnia zapłaty (karta 128-129).

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa (k.141v).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 24 lutego 2014 r. w miejscowości K. C. L. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że prowadząc samochód osobowy marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w stanie nietrzeźwości (0,87 mg/litr alkoholu w wydychanym powietrzu, 1,73 ‰ alkoholu we krwi) przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy i na łuku drogi stracił panowanie nad pojazdem, samochód zarzuciło, pojazd spadł ze skarpy, w wyniku czego pasażerowie pojazdu doznali obrażeń ciała – D. S. doznała złamania kończyn dolnych, wstrząśnienia mózgu – zaś A. L. doznał złamania wyrostków kolczystych kręgów C4 i C5, złamania dolnego kąta łopatki prawej, stłuczenia głowy, wstrząśnienia mózgu, stłuczenia łokcia prawego, stłuczenia łokcia i kolana lewego. Sąd Rejonowy w Węgrowie postanowieniem z dnia 25 czerwca 2014 roku ustalił, że nieletni C. L. popełnił wyżej opisane czyny karalne, to jest czyn z art. 177 § 1 k.k. w związku z art. 178 § 1 k.k. oraz czyn z art. 178 a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 6 pkt 5 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich ustanowił wobec nieletniego nadzór kuratora sądowego oraz na podstawie art. 6 pkt 7 tej ustawy orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat (postanowienie k.118 akt III Nkd 25/14).

W dniu wypadku powódka przebywała w domu swojego narzeczonego W. L. wraz z jego bratem A. L., który wówczas był uczniem II klasy gimnazjum i miał 14 lat. W. L. wyszedł wówczas na chwilę z mieszkania. A. L. był w stanie nietrzeźwym (0,43 mg/l), o czym powódka wiedziała. W pewnym momencie pod dom podjechał samochodem kolega i kuzyn A. L.- C. L., który również był w stanie nietrzeźwym (0,87 mg/litr alkoholu w wydychanym powietrzu, 1,73 ‰ alkoholu we krwi) i nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami. C. L. miał wówczas 16 lat i był uczniem I klasy technikum. Powódka razem z A. L. wyszli przed dom i tam chwilę rozmawiali z C. L.. Następnie wsiedli do jego samochodu, aby przejechać się. W czasie jazdy doszło do wyżej opisanego wypadku (zeznania W. L. k.61, częściowo zeznania C. L. k.64v-65, 66, częściowo zeznania A. L. k. 65-66, częściowo zeznania D. L. k.141v-142, opinia k.73-74, 78-79 akt III Nkd 25/14).

Bezpośrednio po wypadku powódka została przewieziona do (...) Szpitala (...) w S., gdzie była hospitalizowana do 14 marca 2014 roku w Oddziale (...) z rozpoznaniem urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu, wieloodłamowego złamania nad i międzykłykciowego kości udowej lewej, złamania trzonu kości udowej prawej, skręcenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia płuca prawego. W dniu 26 lutego 2014 roku wykonano operacyjne zespolenie złamania kości udowej lewej płytą LCP, usunięcie wolnego fragmentu kości ze stawu kolanowego lewego oraz zespolenie złamania kości udowej prawej gwoździem śródspikowym blokowanym. Od 14 marca 2014 roku do 4 kwietnia 2014 roku powódka była leczona w Oddziale (...) tego szpitala, gdzie stosowano kinezyterapię oraz zabiegi fizykalne. Od 4 kwietnia 2014 roku do 9 kwietnia 2014 roku powódka ponownie była hospitalizowana na Oddziale (...), gdzie w dniu 7 kwietnia operacyjnie usunięto dystalną śrubę blokującą i wycofano drugą śrubę w odcinku dalszym. Przez okres dwóch miesięcy powódka miała zalecony oszczędzający tryb życia oraz leczenie spoczynkowe z możliwością ograniczonego poruszania się z pomocą kul łokciowych do łazienki. Następnie powódka leczyła się ambulatoryjnie w Poradni (...)w S. oraz Poradni (...)w W.. W dniu 30 czerwca 2014 roku wykonano badanie EEG a w dniu 22 lipca 2014 roku wykonano operacyjne usunięcie obwodowej śruby blokującej z uda prawego. Od 19 sierpnia 2014 roku do 17 września 2014 roku powódka była leczona rehabilitacyjnym w Oddziale (...) stacjonarnej Centrum (...) w S., w wyniku czego uzyskano samodzielny chód po równi i po schodach, poprawę kondycji i siły mięśni kończyn dolnych (dokumentacja lekarska k.16-27, 37-38, 62, 63).

W trakcie leczenia powódka stosowała konieczne środki opatrunkowe, leki neurostymulacyjne, przeciwbólowe, przeciwzakrzepowe, stymulujące wzrost kostny, maści na blizny skórne, za które zapłaciła 278,24 zł (faktury i paragon k.28-32).

Po puszczeniu szpitala powódka przez dwa miesiące była osobą leżącą. Matka B. K., ojciec oraz narzeczonego pomagali jej w utrzymaniu higieny, załatwianiu potrzeb fizjologicznych, nosili do łazienki. Matka przyrządzała dietetycznie i zdrowe posiłki. Następnie przez dwa miesiące powódka poruszała się przy pomocy wózka inwalidzkiego, a później przy pomocy dwóch kul i również potrzebowała pomocy innych osób. Dopiero po rehabilitacji, która odbyła się w S., powódka mogła poruszać się przy pomocy jednej kuli (zeznania B. K. k.60-61, zeznania W. L. k.61, zeznania D. L. k.141v-142).

Powódka posiada wykształcenie zawodowe – cukiernik. Od dnia 1 marca 2014 r. jako osoba bezrobotna miała rozpocząć staż w Kwiaciarni K. B. w W. i przez okres sześciu miesięcy pobierać stypendium stażowe w łącznej kwocie 5957,40 zł. Ze względu na stan zdrowia po wypadku powódka nie była w stanie odbyć stażu (pismo – k.34, 146, zeznania D. L. k.141v-142).

Powódka zaprzestała dalszego leczenia rehabilitacyjnego ze względu na ciążę. Zawarła związek małżeński i w maju 2015 r. urodziła dziecko. Na rok 2016 przewidywane jest usunięcie zespolenia z obu kości udowych (zeznania D. L. k.141v-142).

Aktualnie powódka nadal odczuwa okresowe bóle w obrębie ud, zwłaszcza uda prawego i kolana lewego, które nasilają się na zmianę pogody i utrudniają wykonywanie prac domowych. Po dłuższym chodzeniu, staniu i przy próbie dźwigania ciężarów uskarża się na zmęczenie lewej nogi, odczuwa również okresowe bóle kręgosłupa szyjnego i sztywność karku utrudniające skręcenie głowy. W związku z tym powódka niekiedy przyjmuje leki przeciwbólowe.

Ma problemy z pamięcią, często zapomina o podstawowych sprawach życiowych, jest nerwowa i ma trudności z zasypianiem. Po wypadku prawa kończyna dolna uległa skróceniu o około 1 cm. Powódka nosi wkładkę do obuwia. W okolicy krętarzowej prawej pozostała blizna pooperacyjna długości około 12 cm, zaś w części bocznej uda prawego i nasady dalszej kości udowej prawej blizny pooperacyjne długości około 15 cm i 5 cm, natomiast w okolicach nasady dalszej kości udowej lewej blizna pooperacyjna długości około 20 cm, a po stronie przyśrodkowej rzepki lewej blizna pooperacyjna długości około 5 cm. Wystąpił też zanik mięśnia czworogłowego uda prawego. Aktualnie powódka nie pracuje, wychowuje dziecko. Przy opiece nad dzieckiem pomaga jej mąż (zeznania D. L. k.141v-142, opinia biegłego k.87-94).

Z pojazdem sprawcy wypadku związane było ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu na podstawie umowy zawartej pomiędzy M. L. a (...) S.A. w W. (potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego w aktach szkody). Pismem, które wpłynęło do pozwanego w dniu 7 maja 2014 roku pozwana wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 200000 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, cierpienie i krzywdę doznaną w związku z wypadkiem z dnia 24 lutego 2014 roku oraz kwoty 15000 zł tytułem zwrotu kosztów opieki (pismo karta 11 – 13, potwierdzenie wpływu karta 7 akt szkody). Do pisma powódka dołączyła dokumentację dotyczącą jej leczenia oraz oświadczenie dotyczące przebiegu zdarzenia. Decyzją z dnia 5 czerwca 2014 roku pozwany postanowił przyznać powódce zadośćuczynienie w kwocie 20000 zł oraz koszty opieki w kwocie 2800 złotych i po zastosowaniu przyczynienia się poszkodowanej do szkody w wysokości 50% została jej wypłacona kwota 11400 zł (decyzja karta 54 akt szkody).

W dniu 14 kwietnia 2015 r. pozwany przyznał powódce kwotę 20000 zł tytułem zadośćuczynienia, 245,34 zł tytułem kosztów leczenia, 4530 zł jako utracone korzyści, 2800 zł kosztów opieki osoby trzeciej i po potrąceniu 50 % tytułem przyczynienia i wcześniej wypłaconych kwot wypłacił powódce dodatkowo kwotę 2387,67 zł (decyzja k.140).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Roszczenie powódki w części jest uzasadnione i znajduje swą podstawę w treści art. 436 § 1 kc w zw. z art. 444 § 1 kc, 445 kc.

Przepisy powyższe stanowią, iż poszkodowanemu przysługuje zadośćuczynienie za krzywdę wyrządzoną przez ruch mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody oraz że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Z kolei art. 34 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., Nr 392 ze zm.) przewiduje, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Pozwany zakład ubezpieczeń nie kwestionował swej odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez kierującego pojazdem, lecz stał na stanowisku, iż wypłata zadośćuczynienia w kwocie 20000 zł, kosztów leczenia - 245,34 zł, 4530 zł utraconych korzyści, 2800 zł kosztów opieki osoby trzeciej, z przyjęciem przyczynienia w 50%, stanowiły pełne zaspokojenie roszczeń powódki związanych z wypadkiem z dnia 24 lutego 2014 r.

Zdaniem Sądu wypłacona powódce tytułem zadośćuczynienia kwota nie jest adekwatna do rozmiaru krzywdy, jakiej doznała ona na skutek wypadku. Przypomnieć należy, że w dacie wypadku powódka miała 20 lat, była młodą, zdrową, sprawną osobą, która nie borykała się z żadnymi ograniczeniami ruchowymi ani bólem. Wypadek i urazy, których doznała, spowodowały, że skazana była na uciążliwe leczenie, rehabilitację, związane z urazami i procesem leczenia cierpienie, ograniczenia w życiu codziennym i zawodowym.

Powódka przeżyła trzy zabiegi operacyjne, po których pozostały na jej ciele liczne blizny. Przeprowadzone leczenie operacyjne było dolegliwe z uwagi na inwazyjność procedur operacyjnych, konieczność znieczuleń oraz silne

dolegliwości bólowe. W przyszłości niezbędne będzie kolejne operacyjne usunięcie zespołów metalowych a po nim leczenie rehabilitacyjne, które będzie możliwe w ramach powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego. Z pewnością powyższe będzie wiązało się z ponownym czasowym unieruchomieniem powódki. Doznane obrażenia wiążą się z powstaniem w perspektywie kilkunastu lat zmian zwyrodnieniowych w obrębie kolana. D. L. była zmuszona do korzystania przez okres około 4 miesięcy z pomocy osób trzecich, przy czym przez pierwsze 2 miesiące zakres pomocy był większy, niż później.

Biegły (...) R. L. w swojej opinii przedstawił zakres obrażeń, których powódka doznała, przebieg leczenia i jej aktualny stan zdrowia. Z opinii tej wynika jednoznacznie, że złamania kończyn dolnych wiązało się ze znacznymi cierpieniami, zaś dolegliwości bólowe, ograniczenie ruchomości kończyn i kręgosłupa szyjnego utrzymują się do dnia dzisiejszego. Powstał uszczerbek na zdrowiu powódki w wysokości 24%. Uraz klatki piersiowej nie pozostawił następstw funkcjonalnych w zakresie układu oddechowego. Nie należy przewidywać pojawienia się innych, niż dotychczas znane skutków wypadku, lecz z uwagi na dostawowy charakter złamania kości udowej należy spodziewać się powolnego, lecz nieuchronnego rozwoju zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego lewego, które wystąpią najprawdopodobniej w ciągu najbliższych 15-20 lat. Biegły potwierdził też zasadność i konieczność korzystania z leków i materiałów opatrunkowych wykazanych przez powódkę. Ponadto zdaniem biegłego powódka przez okres 2 miesięcy po opuszczeniu szpitala i przeprowadzeniu rehabilitacji była osobą obłożnie chorą, wymagającą pomocy osób trzecich w wykonywaniu podstawowych czynności dnia codziennego, zaś przez kolejne 2 miesiące wymagała pomocy w zakresie lokomocji oraz przygotowywania posiłków. W pełni sprawna stała się dopiero po zakończeniu rehabilitacji w sierpniu 2014 r. (opinia k.87-94, 104).

Natomiast biegła (...) E. K. w opinii pisemnej stwierdziła niewielkie ograniczenie zakresu ruchomości kręgosłupa szyjnego, skrócenie kończyny dolnej prawej o około 1 cm, blizny pooperacyjne wygojone prawidłowo, lecz z osłabieniem czucia powierzchniowego w okolicy blizn. Biegła potwierdziła zakres obrażeń powódki ustalony przez biegłego (...)i wskazała że obrażenia głowy i kręgosłupa szyjnego nie miały wpływu na życie powódki jej aktywność i z tego powodu powódka nie wymagała pomocy i opieki osób trzecich. Z powodów wyłącznie neurologicznych nie istnieje u powódki uszczerbek na zdrowiu związany z wypadkiem z dnia 24 lutego 2014 roku. Badanie tomografii komputerowej głowy nie wykazało zmian urazowych, zaś zapis EEG był w granicach normy. W badaniu neurologicznym nie wystąpiły objawy uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Biegła wskazała, że uraz skrętny kręgosłupa szyjnego, który przebyła powódka, nie wymagał unieruchomienia kręgosłupa w kołnierzu ortopedycznym. Rokowania co do zdrowia powódki z powodów neurologicznych są dobre, pomyślne. W badaniu neurologicznym biegła nie stwierdziła objawów uszkodzenia układu nerwowego ośrodkowego i obwodowego, brak objawów bólowo-korzeniowych kręgosłupowych i objawów ubytkowych korzeniowych. Od wypadku minęło około dwóch lat i dotychczas nie ujawniły się żadne powikłania pourazowe związane z urazem głowy i skręceniem kręgosłupa szyjnego. Biegła potwierdziła, że koszty poniesione przez powódkę związane z leczeniem były niezbędne w procesie leczenia skutków przedmiotowego wypadku (opinia karta 118 – 121). Zdaniem Sądu opinie sporządzone zostały fachowo, rzetelnie i w związku z tym mogą być źródłem ustaleń Sądu, w zakresie stanu zdrowia powódki. Strony nie zgłosiły do nich zastrzeżeń.

Wszystkie te okoliczności pozwalają zdaniem Sądu uznać, że zadośćuczynienie należne powódce winno wynosić 100000 zł.

W pełni zasadne okazało się żądanie dotyczące zwrotu kosztów leczenia w kwocie 278,24 zł oraz kosztów opieki w kwocie 4032 zł. Zdaniem Sądu zastosowana przez powódkę stawka 8 zł za godzinę opieki zdecydowanie nie jest zawyżona i nie przekracza cen rynkowych dotyczących usług za opiekę niefachową. Także zakres godzinowy opieki – w wymiarze 6 godzin dziennie przez 2 miesiące i 3 godzin dziennie przez kolejne dwa miesiące, odpowiada rzeczywistemu zaangażowaniu w opiekę w przypadku powódki. Pamiętać bowiem należy, że powódka wymagała początkowo pomocy przy myciu, załatwianiu potrzeb fizjologicznych, podawaniu leków, przyrządzaniu i podawaniu posiłków, gdyż była osobą leżącą. Później zakres opieki zmniejszył się, lecz potrzebna była pomoc również przy przemieszczaniu się na wizyty lekarskie, rehabilitację.

Strona pozwana podniosła zarzut przyczynienia się powódki do powstania szkody. Akcentowała, że powódka podejmując decyzję o jeździe z osobą nietrzeźwą i nie posiadającą uprawnień do kierowania pojazdami przyczyniła się do szkody w 50%.

Przyczynieniem poszkodowanego do powstania szkody jest każde jego zachowanie pozostające w normalnym związku przyczynowym ze szkodą, za którą ponosi odpowiedzialność inna osoba. Zachowanie poszkodowanego musi więc stanowić adekwatną współprzyczynę powstania szkody lub jej zwiększenia. Przyczynienie występuje, gdy w wyniku badania stanu faktycznego sprawy można dojść do wniosku, że bez udziału poszkodowanego szkoda hipotetycznie by nie powstała lub przybrałaby mniejsze rozmiary. O tym, czy obowiązek naprawienia szkody należy zmniejszyć ze względu na przyczynienie się oraz w jakim stopniu należy to uczynić, decyduje sąd po rozważeniu wszystkich okoliczności takich jak - wina lub nieprawidłowość zachowania poszkodowanego, porównanie stopnia winy obu stron, rozmiar doznanej krzywdy i ewentualne szczególne okoliczności danego przypadku.

Powódka twierdziła, że nie wiedziała o tym, że C. L. jest nietrzeźwy i nie posiada prawa jazdy, choć miała świadomość, że A. L. pił alkohol, zaś C. L. jest jego kolegą. Na tą okoliczność został przeprowadzony dowód z zeznań A. L. i C. L. a także konfrontacja tych świadków. A. L. początkowo potwierdził wersję powódki, zaś później konfrontowany z C. L. przyznał, że miała miejsce pomiędzy powódką a świadkiem rozmowa w wakacje 2013 r. na temat uprawnień do kierowania pojazdami. Taką wersję przedstawił również C. L.. Zdaniem Sądu zeznań świadków nie można uznać za pełnowartościowy materiał dowodowy. C. L. był osobą w oczywisty sposób zainteresowaną pomniejszeniem wypłacanych na rzecz powódki przez zakład ubezpieczeń kwot, ze względu na możliwość zastosowania wobec niego roszczeń regresowych. A. L. zaś jest osobą małoletnią. Zeznając nie chciał zaszkodzić żonie swojego brata, a później potwierdził wersję kuzyna. Zeznania tego świadka były zdaniem Sądu nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne, nie stanowcze.

Pomimo tego Sąd uznał, że nastąpiło przyczynienie się powódki do powstania szkody. Należy zauważyć, że C. L. w dacie zdarzenia miał 16 lat, zaś badanie jego stanu trzeźwości wykazało, że miał 1,73 ‰ alkoholu we krwi. Była to więc znaczna nietrzeźwość, której objawy musiały być widoczne, zwłaszcza u tak młodej i niedoświadczonej osoby. Jako że C. L. był kolegą A. L. – wówczas ucznia II klasy gimnazjum, powódka winna liczyć się z tym, że jest on również osobą małoletnią, która nie posiada tym samym uprawnień do tego, aby prowadzić pojazd. Z tym z kolei wiąże się brak umiejętności i koniecznego doświadczenia. Powódka podjęła więc decyzję o tym, aby poruszać się pojazdem kierowanym przez osobę nietrzeźwą i nie posiadającą do tego uprawnień. Powstanie szkody – wypadku miało bezpośredni związek ze stanem kierowcy i jego znikomym doświadczeniem, gdyż C. L. postępując brawurowo i bezmyślnie rozwinął nadmierną prędkość i stracił panowanie nad pojazdem. Żaden inny uczestnik ruchu drogowego nie miał wpływu na powstanie i przebieg zdarzenia. Dlatego też zdaniem Sądu należało przyjąć 50% przyczynienie się powódki do powstania szkody.

Uwzględniając przyczynienie i wysokość wypłaconej części zadośćuczynienia (10000 zł) z tego tytułu Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 40000 zł. Analogicznie w przypadku kosztów opieki Sąd uwzględnił przyczynienie oraz wypłaconą kwotę 2016 zł i zasądził z tego tytułu kwotę 616 zł. Z tytułu utraconego dochodu należało zasądzić kwotę 713,70 zł, bowiem pozwany wypłacił na rzecz powódki 2978,70 zł. Natomiast z tytułu kosztów leczenia wypłacona została kwota 139,12 zł, w związku z czym zasądzona została kwota 16,45 zł.

Zdaniem Sądu w ciągu 30 dni określonych ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych pozwany mógł określić rozmiary krzywdy powódki i przyznać z tego tytułu kwotę adekwatną do stopnia tej krzywdy. Dlatego też odsetki od zadośćuczynienia zasądzone zostały od dnia 7 czerwca 2014 r. Zgodnie z żądaniem powódki Sąd zasądził odsetki od przyznanych kosztów leczenia i utraconego dochodu od upływu 30 dni od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, a więc od dnia 28 grudnia 2014 r., zaś od kwoty stanowiącej zwrot kosztów opieki od dnia 12 lutego 2016 r., tj. po upływie 30 dni od doręczenia rozszerzonego powództwa.

W efekcie na rzecz powódki zasądzona została kwota 41346,15 zł, zaś w zakresie w jakim powództwo zostało cofnięte, postępowanie na podstawie art. 203 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c. zostało umorzone.

Powódka wygrała proces w 55%. O kosztach orzekł Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. Powódka poniosła koszty w kwocie 8013,46 zł (3821 zł opłata, 3617 zł koszty zastępstwa, 1000 zł i 575,46 zł koszty zaliczek). Natomiast pozwany poniósł koszty w kwocie 3617 zł. Z sum Skarbu Państwa wyłożona została kwota 110,72 zł. Łączne koszty wyniosły więc 11741,18 zł. Dlatego też stosownie do wyniku procesu należało obciążyć pozwanego kosztami do kwoty 6457,65 zł i zasądzić na rzecz powódki 2729,93 zł, zaś na rzecz Skarbu Państwa kwotę 110,72 zł.